

Κινηματογράφος "ΟΪΣΤΡΟ"

Έτος ΙΕ' Αρ. 22 (435)

Αριθμ. 3458
Αθήναι 11 Δεκεμβρίου 1938

Ο γοητευτικός Τζών Μπόλς και το νέο αηδόνι της οθόνης Γκλέντις Σβάρτου, της Μετροπόλιταν Όπερα της Νέας Υόρκης στην εξαιρετική μουσική ταινία ΡΟΖΙΤΑ που θα προβληθή την Δευτέραν εις το «Πάνθεον».

Η ΤΡΙΑΝΔΡΙΑ ΤΟΥ ΓΕΛΩΤΟΣ
ΦΕΡΝΑΝΤΕΛ
ΡΑΙΜΥ
ΖΥΛ ΜΠΕΡΡΥ

*έσκόρπισαν χείμαρρο εόδυμιας
στὰ δύο λαύτοχρόνως Κινηματοδέατρα*

ΑΤΤΙΚΟΝ - ΚΡΟΝΟΣ
μὲ λὸς ἀνεκδιήγητους

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΟΥ ΣΠΟΡ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ "ΡΕΞ.,

ἐμφανίζεται ἡ λόσον ἀναμενομένη λαϊνία λῆς

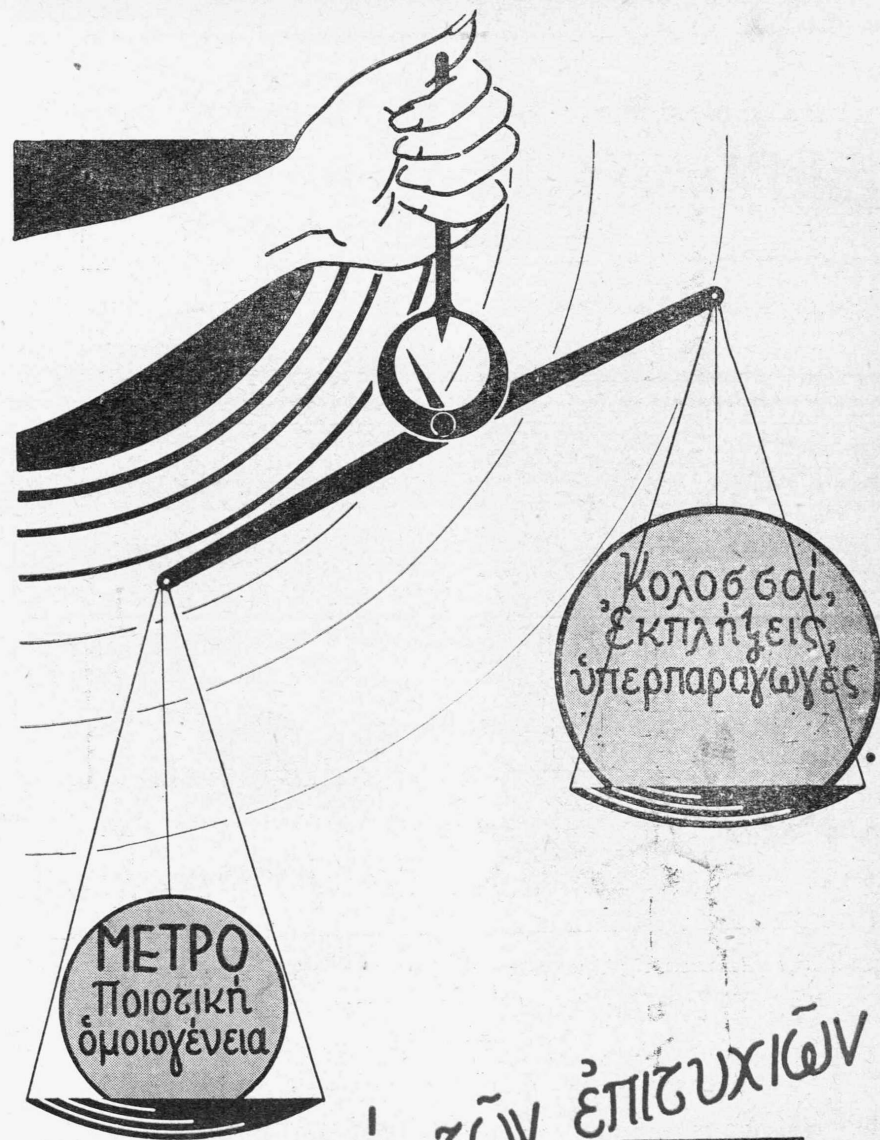
ΝΤΙΑΝΑ ΝΤΑΡΜΠΙΝ
ΕΚΑΤΟ ΑΝΔΡΕΣ ΚΙ' ΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙ

ΤΑΙΝΙΑΙ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ
ΑΜΟΛΟΧΙΤΗ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΔΗ

ΚΑΙ

Α. Ε. Κ. Ε.

ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ 10 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 24-339

Τὸ μουσικὸ τῶν ἐπιτυχιῶν
τῆς

Μιά αναμφισβήτητος σὲ καλλιτεχνικότητα καὶ ἐμπορικότητα Κιν)φιη ἀξία!

Ἐνα φιλμ ἔρωτος καὶ δράσεως!

Καθῆκοντος καὶ αὐτοδυσίας!

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ

Μὲ τὴν βασίλισσα τῆς ὀμορφιάς

Τὸν νέον γόητα

ΛΟΡΕΤΤΑ ΓΙΟΥΝΚ

ΡΙΤΣΑΡ ΓΚΡΥΝ

καὶ τοὺς

ΟΜΠΡΕΪ ΣΜΙΘ - ΖΟΡΖ ΣΑΝΤΕΡΣ

Ἡ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν προβολὴ στὰς Ἀθήνας

θὰ ἐπισφραγίσῃ τὴν παγκόσμιον ἐπιτυχίαν του!

Ἀποκλειστικότης Ἑμμεταλλεύσεως

ΣΚΟΥΡΑΣ ΦΙΛΜΣ Α.Ε.

ΣΤΑΔΙΟΥ 45 - ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 21-824

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΚΟΜΝΗΝΩΝ 5)

Ἄσὸν τὰ Φιλμ σοὺ μένουσιν ἀδάνατα!

Ἐνας Κινηματογραφικὸς Κολοσσὸς δράσεως, θέματος, περιπετειᾶς!

— Ο ΚΟΥΡΣΑΡΟΣ —

Ἀπὸ τὸ πολύκροτο μυθιστόρημα τοῦ ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ μὲ τοὺς

ΓΟΥΩΡΝΕΡ ΜΠΑΞΤΕΡ - ΑΡΛΙΝ ΓΟΥΕΛΑΝ - ΦΡΕΝΤΥ ΜΠΑΡΤΟΛΕΜΥ

Ἐνα ἔργο-μεγάλο, τοῦ ὁποῦ ἡ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν προβολὴ του θ' ἀφήσῃ ἐποχὴ!

Ἀποκλειστικότης Ἑμμεταλλεύσεως

ΣΚΟΥΡΑΣ ΦΙΛΜΣ Α.Ε.

ΣΤΑΔΙΟΥ 45 - ΤΗΛ. 21-824 - ΑΘΗΝΑΙ - ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΚΟΜΝΗΝΩΝ 7)

Ρομπέν των Ναυίων

Ἡ λαινία

ΓΙΓΑΣ

μέ λὸν γίγαντα πρωταγωνιστὴν ἴης

ΕΡΡΟΛ ΦΛΥΝΝ

καὶ ἴην χαριτωμένην

ΟΛΙΒΙΑ

ΝΤΕ ΧΑΒΙΛΑΝΤ

ἀφοῦ ἐωραγαματοσοίησεν

στὸν "ΟΡΦΕΑ"
(3 ἑβδομάδας)

Ἀθηνῶν 102.531 εἰσιτήρια

στὸ "ΣΠΛΕΝΤΙΤ"

Πειραιῶς 19.880 >

στὴν "ΤΙΤΑΝΙΑ" - ΠΑΤΕ Δεσ. Ἰνίκης 32.850 >
(3 ἑβδομάδας)

Προβάλλεται διὰ 4^{ην} καὶ 5^{ην} ἐβδομάδα εἰς τὸ "ΟΥΦΑ" ΚΥΒΕΛΗΣ με μεγάλην κοσμοσυρροὴν καὶ συνεχίζει δραμβεστικῶς ἴην ωρεϊάν ἴης, ὡρὸς δημιουργίαν ἐνὸς ρεκὸρ τὸ δωοῖον οὐδεμία ἄλλη λαινία εἰς τὸ μέλλον ὡρὸκεῖται νὰ καταρρίψῃ.

Ταινία τῆς
WARNER BROS - FIRST NATIONAL FILMS
HELLAS A. E.

Ο

ΣΑΡΑ ΜΠΟΥΑΓΙΕ

στὸ στοιχεῖο του

ΣΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΦΙΛΜ

ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΤΟΥ

ΑΝΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

ποὺ τὸγραψε ὁ Γάλλος συγγραφεὺς

ΑΝΡΥ ΜΠΕΡΝΣΤΑΪΝ

ΘΥΕΛΛΑ
(ORAGE)

Συμπράττουν :

ΤΟ ΝΕΟ ΑΣΤΕΡΙ, Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΩΜΟΡΦΙΑ

ΜΙΣΕΛ ΜΟΡΓΚΑΝ

ΚΑΙ ΛΙΖΕΤ ΛΑΜΒΕΝ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: ΜΑΡΚ ΑΛΛΕΓΚΡΕ

Η ΜΟΝΗ ΤΑΙΝΙΑ ΓΥΡΙΣΘΕΙΣΑ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΤΡΙΕΤΙΑΝ

ΜΕ ΤΟΝ **ΣΑΡΑ ΜΠΟΥΑΓΙΕ**

ΠΡΟΕΒΛΗΘΗ ΜΕ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ

ΕΙΣ ΤΟ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ

ΕΜΜ. Λ. ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ

ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 18 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 28-781

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΚΑΛΟΓΗΡΟΜΑΝ.,

Ροδόλφος ΒΑΛΕΝΤΙΝΟ

Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΣΕΪΧΗ
 με την **ΒΙΛΜΑ ΜΠΑΝΚΥ**
 Νέα ήχητική κόπια 1938

Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΣΕΪΧΗ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ

Κ. ΦΡΑΓΚΕΤΗΣ & ΣΙΑ

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 18

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛΕΦ. 54-933

ΜΙΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ
 ΝΕΚΡΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

‘Ο αιώσιος έρωστής!!
 και αγαπημένος των γυναικών
ΡΟΔΟΛΦΟΣ ΒΑΛΕΝΤΙΝΟ

ἀπέθανε;;;

ΝΑΙ

θά σὰς εἶπουν ὅσοι βλέπουν κάθε χρόνο
 χιλιάδες γυναῖκες νὰ στολιζοῦν μὲ ἄνθη
 τὸν τάφο του. . . .

ΟΧΙ

θά σὰς εἶπουν ὅσοι κατορθώνουν νὰ
 ἐξασφαλίσουν μίαν θέσιν εἰς τὰ μεγα-
 λείτερα Κινηματοθέατρα Εὐρώπης καὶ
 Ἀμερικῆς ὅπως παρακολούθησαν

ΤΗΝ ΤΕΛΕΙΩΣ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΗΝ ΜΕ
 ΘΑΥΜΑΣΙΑΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ
 ΝΕΑΝ ΗΧΗΤΙΚΗΝ ΚΟΠΙΑΝ

τῆς μεγαλειτέρας ρωμαντικῆς καὶ ἐρω-
 τικῆς ταινίας ποὺ παρήγαγεν ἡ ὀθόνη,
 τὸ ἄφθαστο δημιούργημα τοῦ γόητος

ΡΟΔΟΛΦΟΥ ΒΑΛΕΝΤΙΝΟ

καὶ τῆς τρισχαριτωμένης

ΒΙΛΜΑ ΜΠΑΝΚΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἔτησία . . . Δρχ. 900
 Διὰ τὰς Ἀν. Ἐταρ. » 500
 Διὰ τοὺς Ὀργανισμοὺς
 Δημοσίου Ἄκουαι καὶ
 Τραπεζῆς Ἐτησία Δρχ. 1000
 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΓΕΝΙΚΩΣ
 Ἔτησία συνδρομῆ Δρχ. 500
 Διὰ συνδρομαὶ ἀπαρα-
 ἤτως προσηλώνονται

ΕΤΟΣ ΙΕ' ΑΡΙΘ. 22 (435)

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1924

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΗΡ. Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Γραφεῖα: Ὀδὸς ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ἀριθ. 43

ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ 12 ΧΑΛΑΡΔΡΙΟΥ

Ἀριθ. Τηλεφώνου: 52.400

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Ἄσπις . . . Δρχ. 20.—
 Ἡ σελίς . . . » 1000.—
 Κατ' ἀναλογίαν τὰ
 κλάσματα.
 Ἰδιαιτέραι συμφωνίαι
 διὰ δημοσιεύσεις ἀγγε-
 λιῶν διαρκείας.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΡΧ. 10

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ο ΧΑΡΡΥ ΜΠΩΡ ΚΑΙ Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

‘Ο «Κινηματογραφικός Ἀστὴρ» καὶ ὡς ἐκπρόσω-
 πος τοῦ Κινηματογραφικοῦ κόσμου καὶ ὡς δημοσιο-
 γραφικὸς ὀργανισμὸς, ἀπύθουε θερμὸν, ἐγκάρδιον
 καὶ ἀντάξιον πρὸς τὰς περὶ φιλοξενίας Ἑλληνικὰς
 παραδόσεις, τὸ «ὡς εἰς παρῆστη», πρὸς τὸν μεγάλον
 γάλλον δραματικὸν ἠθοποιὸν κ. Χάρρυ Μπῶρ, τὸν
 πολὺ γνωστότερον, ὅμως καὶ ἐδῶ καὶ ὁπουδήποτε
 ἄλλου—ἐκτός τῶν Παρισίων μόνον—ἐκ τῆς εἰς τὸν
 Κινηματογράφον σταδιοδρομίας του.

Δυστυχῶς, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, ὁ Γάλλος
 φιλοξενοῦμενός μας, δὲν φαίνεται νὰ ἀντελήθη ὅτι
 ἡ ἐγκάρδιος καὶ ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ ποὺ τοῦ ἐπε-
 φύλασεν τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινόν, ἀλλὰ καὶ οἰονδή-
 ποτε ἄλλο κοινόν ἐκ τῶν χωρῶν ἐξ ὧν διήλθε, ὀφεί-
 λεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὴν φήμην ποὺ
 τοῦ ἔδωκεν ὁ Κινηματογράφος, ἐξ οὗ καὶ μόνον
 ἐπαναλαμβάνομεν κατέστη δημοφιλῆς. Οὗτω εὐθὺς
 ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸν
 τόπον μας, ἔσπευσε διὰ τῶν πρὸς τὰς ἐφημερίδας
 δηλώσεών του νὰ ὑβρίσῃ τὸν Κινηματογράφον βαρ-
 ῦτα καὶ νὰ τὸν κατηγορήσῃ ὡς θέαμα κοινόν καὶ
 στερούμενον Τέχνης, ὑβρίζων οὕτω ἐμμέσως καὶ τὸ
 κοινόν ποὺ τὸν ἀπεθέωσε, ὡς στερούμενον καλ-
 λιτεχνικοῦ κριτηρίου. Διότι ἀφοῦ ὁ Κινηματογράφος
 διὰ λόγους ἐντυπωσιακοῦς κινεματιζέται κυρίως εἰς
 τὸ διακοσμητικὸν μέρος ποὺ παισιώνει ἐν ἔργον,
 παραβλέπον πρὸς χάριν τοῦτου τὴν τέχνην, πρέπει
 κακῶς νὰ εἶχε ἐκτιμῆσῃ καὶ αὐτὸν ὡς σπουδαῖον,
 ἀφοῦ δὲν τοῦ ἐπετρέπετο νὰ ἐκδηλωθῇ ἀπολύτως.

Θὰ ἀπαντούσαμε μάλιστα εἰς τὸν κ. Χάρρυ Μπῶρ
 ἀμέσως τότε, ἀλλὰ μοιραῶς ἡ ἀπάντησις μας θὰ
 συνέπιπτε μὲ τὸν χαιρετισμὸν τῆς ἐδῶ ἀφίξεώς του
 καὶ δὲν ἠβελήσαμεν νὰ λησμονήσωμεν ὅτι ἦτο
 φιλοξενοῦμενος τῆς χώρας μας καὶ νὰ κληιδώσωμεν
 οὕτω τὴν ὑψίστην τῶν Ἑλληνικῶν ἀρετῶν.

Ἦδη ὅμως, ὅτε ὁ κ. Χάρρυ Μπῶρ ἔχει ἐγκατα-
 λείψῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, θὰ τοῦ ὑποδείξωμεν καὶ
 ἐλπίζομεν νὰ τὸ ἀντιληφθῇ, ὅτι δὲν ὑπῆρξεν ἁπλῶς
 ἀνευλαβῆς πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀγνώμων πρὸς τὸν
 Κινηματογράφον ποὺ τοῦ ἔδωκε τὴν φήμην καὶ διε-
 σάλπισε τὸ τάλαντόν του, τὸ ὁποῖον δὲν τοῦ ἀρνού-
 μεθα, ἀλλὰ καὶ ὑβριστῆς πρὸς τὸ κοινόν ποὺ τὸν
 φιλοξένοῦσε καὶ ποὺ διακρίνεται διὰ τὴν πρὸς τὸν
 κινηματογράφον ἀγάπην καὶ ἐκτίμησίν του. Ὑπῆρξε
 δὲ ἀνευλαβῆς πρὸς τὴν ἀλήθειαν διότι ὅσον δήποτε
 καὶ ἂν ὁ Κινηματογράφος ἐπιμελεῖται ἰσχυρῶς τὸ
 διακοσμητικὸν μέρος ποὺ παισιώνει ἐν Κινηματο-
 γραφικῶν ἔργον, δὲν παραμελεῖ καὶ τὴν τέχνην οὐ-
 δόλως καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς στέκεται καὶ ἐπιβάλλεται
 διαρκῶς περισσότερον διότι δεῖται ὅσα καὶ τὸ
 βέλτερον αὐτὴν τῆ προσθήκῃ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλον-

τος ὅπερ αὐτὸ ἀδυνατεῖ καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀδυ-
 νατοῦν νὰ ἀσπῆ.

Ἀκριβῶς δὲ ἡ ἱκανότης του αὐτῆ, νὰ ζωντανέῃ
 πλήρως διὰ ἀναπαράστανε, ἀπὸ τοῦ σάλλου τῆς τρι-
 κυμίας μέχρι τοῦ ψιθύρου τῶν φύλλων τῶν δένδρων,
 τοῦ ἔδωκε τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς Τῆς τέχνης καὶ
 ἀκριβῶς διότι δὲν σεπτεῖται τῆς ἐν τῇ ἀπόδοσει
 τῶν ρῶλων, δὲν διακρίνονται εἰς αὐτὸν αἱ μετριό-
 τητες.

Ἐτέρα ἀπόδειξις ὅτι ὁ Κινηματογράφος ἀπαιτεῖ
 τὴν πλήρη ἐντασιν τῆς ἱκανότητος πρὸς ἀπόδοσιν
 τοῦ δραματικοῦ ἢ κομικοῦ τοῦ ρόλου ἀπὸ τὸν ἠθο-
 ποιόν, εἶνε ἢ πρόωρος δύσει ἀριστέριον στῆρ ποὺ
 χθὲς μόλις μεσουρανοῦσαν. Τὸ ὅτι δὲ δὲν πρόκειται
 περὶ ἀνάγκης δημιουργίας ὁλοῦν καὶ νέων ἀστέρων
 δι' ἐντυπωσιακοῦς λόγους καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν
 τοῦ κοινού, εἶνε ἢ σταθερὰ κατοχὴ τῆς θέσεως τῆς
 ἐπὶ μακρὰν σειρᾶν ἐτῶν ἀπὸ τὴν θείαν Γκρέτα
 Γκάρμπο καὶ πλείστους ἄλλους ἀστέρας.

Ἄλλὰ φαίνεται ὅτι ὁ κ. Χάρρυ Μπῶρ μᾶλλον ἀπὸ
 λόγους κακῶς ἐννοουμένης ὑποχρεώσεως πρὸς κύ-
 κλον ἀνθρώπων τοῦ θεάτρου θὰ εἶπε ὅσα κατὰ τοῦ
 κινηματογράφου εἶπε καὶ ποὺ τὸν φέρουν σὲ δύσκο-
 λον θέσιν. Διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσεως ὑποτιμᾶ ἑαυ-
 τὸν παίζων εἰς τὸν κινηματογράφον καὶ δὲν τοῦ ἐπι-
 τρέπει νὰ «γυρίσῃ» εἰς τὸ μέλλον. Ἐφ' ὅσον μᾶ-
 λιστα τὸ ἐπιχειρηματικὸν μέρος καθ' ὁ καλλιτέχνην
 τὸν ἀφήνει ἀδιάφορον—σύμφωνα πρὸς τὰς δηλώσεις
 του διὰ τὴν μὴ ἐξόφλησιν κάποιου γρέους ἐνταῦθα
 καθ' ἄ γράφωμαι καὶ εἰς τὴν «Καθημερινῇ»,—δὲν ἔχει νὰ
 προτάξῃ κανὲν ἐπιχείρημα πρὸς δικαιολογίαν.

Καὶ διὰ νὰ τελειώσωμεν ἀφοῦ ἐπὶ τινα ἔτη δὲν
 ἐμφανισθῇ εἰς τὸν Κινηματογράφον ὡς ἐπιχειρήσῃ
 μίαν νέαν τουργῆν, διὰ νὰ σφυγμομετρήσῃ πόσῃ ἰδέαν
 τῆς καλλιτεχνικῆς του ἀξίας θὰ ἔχη τὸ κοινόν περὶ
 αὐτοῦ, σπὸ μὲν τὴν ἀπὸ σκηνῆς δράσιν του, μολο-
 νότι εἰς αὐτὴν καὶ μόνον δύναται νὰ δώσῃ δολκλη-
 ρωτικῶς τὴν ἐντασιν τῆς ἀξίας του, καθὼς εἰς τὰς
 δηλώσεις του διατείνεται.

Διότι, δὲν θ' ἀγνοῖ, ὁ κ. Χάρρυ Μπῶρ, ὅτι ὑπάρ-
 χουν καὶ ἄλλοι καλλιτέχνην τοῦ θεάτρου ἴσως ἂν μὴ
 ἀνωτέρας τῆς ἰδικῆς του ἀξίας, οἱ ὁποῖοι ἐν τούτοις
 ἐξερχόμενοι τῶν στενῶν ὁρίων τοῦ τόπου τῶν, παρὰ
 πᾶσαν διαφήμιν, δὲν προκαλοῦν τὸ ὅπερ αὐτὸς
 προεκάλεσεν ἐνδιαφέρον οὐδὲ τὰ εἰσιτήρια τῶν πα-
 ραστάσεων ποὺ δίδουν φθάνουν τὰ ὕψη τὰ ἀρροσπέ-
 λιστα τῶν ἰσθμῶν του, διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι δὲν
 συνέπεσε νὰ παίζων εἰς τὸν Κινηματογράφον καὶ
 συνεπῶς νὰ γνωσθοῦν ἀπὸ τὰς ἐκαιοντάδας τῶν χι-
 λιᾶδων τοῦ Κοινού ποὺ τὸν παρακολουθοῦν.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦ. ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Ο όνομαστές γάλλος σκηνοθέτης Ζυλιέν Ντυβιβιέ, ο δημιουργός του «Γκολέμ» του «Καρνέ ντε Μπάλ» και τόσο άλλων αξιόλογων φιλμ, «γυρίζει» τώρα μία ταινία, παρμένη απ' τη ζωή των ήθοποιων, με τον τίτλο «Το τέλος της ημέρας». Το σενάριο τόγραψε ο ίδιος με τον Σαλφ Σπας. Πρωταγωνιστής θα ήταν ο Ραϊμού άλλ' αντικαταστάθηκε την τελευταία στιγμή απ' τον Μισέλ Σιμόν. Μαζί του παίζουν και οι Βικτόρ Φρανζέν, Λουί Ζουβέρ, Μαντλέν Όζεραϊ, Γκωμπριέλ Νταρζιέ κλπ. Τα εξωτερικά «γυρίζονται» στην Προβηγκία.

—Ο «Έρικ φόν Στροχάιμ κι' η Μιρέϊ Μπαλέν («Ναπολ. Βραδυές») άγκαστήσαν για το «γύρισμα» της «Μοναρχίας», παρμένη απ' το έργο του Πουσσιν.

—Ο «Άντ Ντιαμόν Μπερζέ» έτελειωσε την «Τρελλή παρθένο» κατά το θεατρ. έργο του Άντ Μπατάϊν. Είναι η περίπτωση ενός θριμύ άντρα (Βικτόρ Φρανζέν) που βρίσκεται ανάμεσα στον έρωτα της νόμιμης γυναίκας του (Άννι Ντυκό) και μιάς νεαρής κι' άγνης κοπέλλας (Ζυλιέ Φαρμπέρ). Μαζί τους παίζουν και οι Γκωμπριέλ Νταρζιέ, Μισέλ Άντρέ, Ραϊμόν Γιάλλ («Club de femmes»).

—Ανταστικός μιά χαριτωμένη φοιτήτρια (Μαντλέν Ρομπενζόν) βρίσκεται ανάμεσα στον έρωτα δύο συναδέλφων της (Ντανιέλ Λεκουρτά κι' Χριστιάν Ζερά) σ' ένα φιλμ «Η πόλη των φωτών» (Όχι «Τά φώτα της πόλεως») σκηνοθετημένο απ' τον Ζάν ντε Λίζζω, Σκηματόν οι: Ζάν Βόρμς, Λαρκέ, Καμίλ Μπέρ, Γιοάιν Λαφρόν.

—Η Ουγκέ ντε Ντυφλό κι' η Μίγκ Λεμονιέ, η πρώτη χαριτωμένη γιάτρισσα κι' η δεύτερη περιφημή τενίστρια, είναι στη σειρά οι ερωμένες του Πιέρ Μπρασέρ σ' ένα κωμικό πρόσωπο» του Ρενέ Γρισάρ. Παίζουν κι' ο Άλφρεν, ο Ρομπέρ, Άρνού, η Τερέζ Ντορνύ κά.

—Άβιζο για τους φίλους της Ντανιέλ Νταρζιέ. Η χαριτωμένη γαλλίδα σ' ένα μαζί με τον άντρα της, το γυνούτο σκηνοθέτη του «Κατάχρησις εμπιστοσύνης» και «Σ' τις μάμα μου» γύρισαν απ' την Ούγγρα όπου τέλειωσαν την «Επιστροφή την αυγή». Για πρώτη φορά σε τούτο το φιλμ θα δούμε τη «Ντανι» να χορεύει σ' αυτόν και να τραγουδάει ούγγαρέζικα τραγούδια.

—Στο Τόκιο-οί γιοι του αντελλόντος ήλιου δέν «στε» ρορν σε καμιά έκδηλωση-γυρίστηκε μιά αρκετά ελευθέρια διασκευή της «Ποιμενικής συμφωνίας» του Άντρέ Ζιστ. «Ας σημειωθεί πως ο συγγραφέας ελγε μεσάνωτα για το «γύρισμα» και μόνο άφωρ τέλειωσε η ταινία τούταίταν μερικά φωτογραφίες γιά... ενθύμιο.

—Στη Γαλλία ετοιμάζεται μιά νέα έκδοση της περιφημής: «Ημιτελούς συμφωνίας» (Σερενάτα Σουίμερ). Είναι όμως πολύ προβληματικό αν ή νέα «Σερενάτα» (μ' αυτό τον τίτλο γυρίζεται) θαχί την επιτυχία της παλαιάς Σαβασιεσταίμο φαη-ό.

—Ο γνωστός γερμανός ήθοποιός Έμιλ Γιάνινγκς γύρισε στις 12 Οκτωβρίου τα 50 του χρόνια. Γεννήθηκε σ' τα 1888 κι' απ' τα 1911 ύπηρσεϊ άκούραστα την έβδομη τέχνη.

—Η Αλιάν Χάρβεϊ γυρίζει σε γερμανικά και Ιταλικά έκδοση-οι ανέπειες, βλέπετε, της Ιταλογερμανικής φιλίας-ένα φιλμ με σκηνοθεσία του Άουγκούστο Τζενίνα και με τον τίτλο «Στη γαλάζη ζωή». Τα εξωτερικά θα «γυριστή» στην Άδριατική.

—Σε μιά άπ' τις 13 καρέλες ενός μάγον αλά Ζατι Ζουγκούρ κούβεται ένα μεγάλο μουσικό. Ο Χάιντς Ρύμαν κι' ο Χάινς Μοζ ο προσπαθούν με κάθε τρόπο να το ξεγυιάσουν. Κι' η ανάληψη αυτή δέ θα στερείται από ελθμικές σκηνές όπως φαίνεται απ' το φιλμ «13 καρέλες» του Ε. Έμπο, όπου πρωταγωνιστούν ο Ρόμαν και ο Μόζερ με την Ίνγκε Λιστ και την Άννι Ρόζαρ.

Στην κωμωδία «Ο αϊούδοξος» του Ε. Έμπο έκτός απ' τον Βίκτορ ντε Κόβν, τον Τέο Λίνγκεν, τη Γκωβισι

Χούμπερ, την Έλσε Έστερ και τον Όσκαρ Ζίμα παίζει κι' η παλιά δόξα της γερμανικής θόνης Έννυ Πόρτεν.

—Πολλή επιτυχία σημείωσε η προμετέρα του φιλμ U.F.A. «Η υπόθεση Στερούγκα», δικαστικής ταινίας όπου πρωταγωνιστεί ο Βίλλυ Μπρόγκελ, η Γκερλιντε Κάττ («Ούρανες μελωδίες»), ο Γκεόργ Άλεξάντερ κ' ο Βάλτερ Φράνκ.

—Ο Κάρολ Φράιλιχ, ένας απ' τους λίγους καλούς σκηνοθέτες της σημερινής Γερμανίας «γύρισε» μιά νέα ταινία, δηλ νεάτα κι' ενθύμιο, με τη Σουηδή καλλιτέχινια Ίνγκριντ Μπέργκμαν, τη Σαμπίνε Πέτερς («Από μικρούλες»), την Κάρολα Λέκ («Πρώτη νύχτα γαμου»), την Ουρσουλα Χέρμινγκ και τους Χάινς Ζένκερ, Λέο Σλέζακ, Έρικ Πόντο. Ο τίτλος της: «Οι τέσσερις συντροφισσές».

—Ο Βίλλυ Φόρατ ύστερ από άρκετη σιωπή, «γυρίζει» το «Bel ami», σενάριο και σκηνοθεσία δικά του, μουσική του Τέο Μάκεμπεν. Πρωταγωνιστούν, έκτός απ' το σκηνοθέτη, η Όλγα Τσέχοβα, η Έλσε Βέρνερ, η Χίλντε Χίλντεμπραντ, ο Γιόχανς Ρίμαν, ο Άρμπερτ Βάιτσερ.

—Ο Πιέρ Λαρκέ, ο Ρολάν Τουραιν κι' ο Πάολ Άζαϊ με τη Μαρκετί Τεμπλέ, τον Παλό και τον Μπαρόν Φις και την Ίρέν ντε Τρεμπέρ (του «Καζινό ντε Παρι») πρωταγωνιστούν στην ταινία του Άντρέ Σοτέν «Τρεις πυροβοληται στην Όπερα».

—Ο περίφημος Δόκτωρ Φράνκ, ο σκηνοθέτης της «Μισοσύκο» και τόσο άλλων πρωτότυπων φιλμς ξεκίνησε σ' τα τέλη του περασμένου μήνα επικεφαλής μιάς κινηματογραφικής αποστολής της «Bavaria» για τη Χίλη και ειδικότερα για το Χουάν Φεραντιέ, το νησί του Ροβινσώνα. Θά «γυρίσει» εκεί μιά κινηματογραφική διασκευή του έργου του Ντεφός, που συντροφεύει τα παιδικά μας χρόνια και φούντωσε την άνηρη φαντασία μας. Το ρόλο του άκούσιου ερμηίτη θα παίζει ο Χέρμπερτ Μπένε.

—Ο σκηνοθέτης Μωρίς ντε Κανόζ «γυρίζει» τον «Λοχαγό Μπενουά» κατά τον Σόρλ-Ρομπέρ Ντομάς με τον Ζάν Μυρά, τη Μιρέϊ Μπαλέν («Ναπολ. βραδυές») τη Μαντλέν Ρομπινσόν («Νύχτες φωτιάς»), «Ο μικρούλης του Παρθεναγωγείου», και τους Αλμός, Τεμερόν, Μιζιάλεσκο («Μυστικά της Έρυθράς θαλάσσης»), Πιέρ Μανιέ («Λεγεώνας τιμής»).

—«Ο τέταρτος δέν έρχεται» είναι ο τίτλος του φιλμ του Μάξ Κίμικ όπου παίζουν ο Βέρνερ Χίντς, ο Φερντιναντ Μάριαν (ένας απ' τους πρωταγωνιστές της «Χαμπανέρας») και η δημοφής Αουροθά Βίγκ.

—Στο Βερολίνο δόθηκε με πολλή επιτυχία η προμετέρα του πρώτου φιλμ, που η Καίτε φόν Νάγκυ, ύστερα από πρόσκληση του Γκαίμπελς, «γύρισε» στη Γερμανία με τον Βίλλυ Φρίτς. «Στη μεταξοθή κλωστή» εν' ο τίτλος του.

—Ο Πρόεδρος των Ήν. Πολιτειών με την ευκαιρία της γιορτής της Καρ Ρουβέρτε άργάνωσε μιά «εσπερίδα» όπου προβλήθηκε το περίφημο φιλμ του Ζάν Ρενουάρ «La grande illusion». Για πρώτη φορά ένο φιλμ προβάλλεται στο Λευκό Οίκο. Η Άκαδημία έστειλε έγγραφο σ' όλα τα Πανεπιστήμια ζητώντας να σμυβουλεύσουν τους φοιτητές να δούν αυτό το φιλμ. 40 αίθουσες προβολής έξασφάλισαν την προβολή της εκλεκτής αυτής ταινίας, που, στην περυσινή Έκθεση της Βενετίας πήρε το Βραβείο του καλύτερου καλλιτεχνικού συνόλου. Ένας άμερικάνος δημοσιογράφος έγραψε να πη πως κάθε πολιτής είναι άποροχωμένος να δη την «Grande Illusion». Η ταινία αυτή, όπου πρωταγωνιστεί ο Ζάν Γκαμπιέν με τον Έρικ Φόν Στροχάιμ, επρόκειτο να προβληθή και σ' τη χώρα μας με τον τίτλο «Χίμαιρα». Έπρόκειτο, όμως...

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΣ

Παραγωγή «W. Wanger»

ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ (Blockade)

Όμιλοῦσα άγγλιστι Προεβλήθη σ' «Τιτάνια» Έκμετάλλευσις: Άστόρια Φιλμ.

Η ταινία αυτή είναι έμπνευσμένη από τον έμφύλιο Ισπανικό πόλεμο. Η τραγωδία του άλληλοπαράγμου παρουσιάζει τόσο πλούσιο υλικό, που μπορούσε να δώσει έργα έξωχως συναρπαστικά. Άτυχώς ο συγγραφέας του σενάριο δέν πήρε παρά την επιφάνεια. Ο «Αποκλεισμός» είναι έργο επίπλαστο, ψεύτικο, άμυχολόγητο, γεμάτο άπιθανότητες και έξωφρενισμούς, που σε πολλά σημεία γίνεται όπερέττα. Άλλά εκείνο που μ' άκπλήσσει στην προκειμένη περίπτωση είναι το ότι σκηνοθέτης του είναι ο Βίλχεμ Ντίτερλε, ο δημιουργός του «Παστέρ» και του «Ζολά». Πώς ο ρεζισέρ αυτός, ο τόσο μετρημένος, παρουσίασε αυτό το έξωφρενικό κατασκευάσμα, είναι άξιο άπορίας Δέν υπάρχει τίποτε το άληθινό, ούτε στην ύποθεση, ούτε στην σκηνοθεσία, ούτε στην έρμηνεία των ήθοποιών. Οι έξωφρενισμοί διαδεχόμενοι άλλάχονται με καταληκτική ταχύτητα, τόσο που κανένα να έχη κανείς την έντύπωσιον πως παρακολουθεί τα «Μυστήρια της Νέας Ύδρκης» ή κάτι παρεμφερή προπολεμικά περιπετειώδη έργα. Φταίει βέβαια γι' αυτό ο σεναριοτάς άλλά φταίει και ο σκηνοθέτης. Ο Ντίτερλε πρέπει το ταχύτερον να έπανορθώσει την μεγάλη του αυτή άποτυχία, γιατί διαφορετικά θα μιάς πεσθή ότι τον «Παστέρ» και τον «Ζολά» δέν τους έδημιούργησαν αυτός άλλά ο μεγάλος έρμηνευτής των Πάολ Μιούνι.

Τους ήθοποιους άποφεύγομε να τους κρίνωμε. Δέν φταίνε αυτοί άν οι ρόλοι τους δέν είναι άνθρώπινοι άλλά μαριονέτες

Βίον Παπαμιχαήλς

Παραγωγή U.F.A. ΓΚΑΣΠΑΡΟΝΕ (Gasparone)

Όμιλοῦσα γερμανιστι Προεβλήθη σ' «Σπλέντιτ» Έκμετάλλευσις: Έλλην. Κιν. Ένώσεως.

Ο Γιάκομπ με τον «Γκασπαρόνε» κάνει μιά ήρωική προσπάθεια: Ν' άναστήση την παλιά γερμανική φιλοπερέττα. Δυστυχώς γι' αυτόν, για τον κινηματογράφο και για μ' αυτή την προσπάθειά του έμεινε προσπάθεια. Κι' αυτό γιατί τη νεκρανάσταση την επιχειρεί ο Γιάκομπ όχι με άνανέωση των μέσων και των τρόπων, άλλά με σκέτη άπομίμηση των παλιών μοτίβων. Ο τραγουδιστοί διάλογοι, οι μουφόνικοι μπαμπάδες, οι ψευδοσπαταέζονες που βγαίνουν πάντα στο τέλος έξείρεται κύριοι, είναι πολύ άπρηχαιωμένοι και πολύ κλασσικοί για να μ' άς διασκεδάσουν και πάλι. Ένας Πόμερ ίσως θα μπορούσε, έστω και με τ' άσυγχρόνιστο αυτό υλικό, να δώσει κίνηση στην ταινία. Μά ο Γιάκομπ δέν κατάφερε παρά μιά πενιχρή άπομίμηση των περασμένων έπιτυχιών. Κι' όμως η μουσική του Κρόντνερ ήταν χαρομήνη, και τα νεκρό του όμορφα—μερικά όμως φώναζαν την καταγωγή τους απ' το στούντιο, ένω τα έξωτερικά στο Ντουμπρόβνι ήταν αξιόλογα—και οι ήθοποιοί τον βοηθούσαν άρκετά.

Η Μαρίκα Ρέκκ κυρία. Η διαβολομένη αυτή ούγγαρέζα έξείλεσεται έξακολουθητικά και παρουσιάζεται πάντα με νέα μορφή. Συναθίζει τη γλώσσα

της σ' τα γερμανικά και τα πόδια της σ' τις νέες δαιτυθείσεις της Τερψιχόρης. Όλες οι χορευτικές σκηνές της ήταν άνταξίες άμερικάνικων έπιθεωρήσεων. Ίσως, με λίγη προσοχή άκόμα στην ήθοποιότητά της, ν' άντικαταστήση την καταποντισμένη σ' το Χόλλυγουντ Φραντζέσκα Γκάλ. Οι άλλοι ήθοποιοί—με μερικές επιφυλάξεις για τον Γιόχανες Χέεστερ—κράτησαν άρκετά καλά τους ρόλους τους μέσα σ' το πλαίσιο της τυπικής φιλοπερέττας.

Ίσως οι φίλοι του εύθυμου γερμανικού φιλμ, που το στερήθηκαν—στην όπερρετική έκφρασή του—τόσα χρόνια, βροδών κάποιο γούστο έστω και σ' τον «Γκασπαρόνε». Η επιτυχία του έδω σ' τάθηκε μέτρια.

Μάριος Σύλλας

Παραγωγή: «Gray Film»

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΟΥ ΣΠΟΡ (Les Rois du sport)

Όμιλοῦσα γαλλιστι Προεβλήθη σ' «Άττικόν» και «Κρόνο» Έκμετάλλευσις: Άμογ. Βουλγ. Α.Ε.Κ.Ε.

Οι Γάλλοι μ' άς στέλνουν καινούργια κηρύγματα χαράς. Τούτη τη φορά μάλιστα διπλής. Ζευγαρώσαν τον Ραϊμού με τον Φερναντέλ, το μεγάλο δραματικό κωμικό με το μεγάλο μουφόνικο κωμικό. Ένωμένοι σε μιά φάρσα—όπου από ειρηνική γκαρσόνια γίνονται, με τη βοήθεια της άμερικανικής φαντασίας, της έξαλλης τύχης και της άγαθής κοινότητας πρωταθλητές και μανάτζερ—προσφέρουν, ο Ραϊμού καταληκτική έκφρασιτικότητα της χοντρής ρυτιδωμένης φάτσας του κι' ο Φερναντέλ τον άεικνιμο κωμικό άυθόρμητισμό του. Σ' μιά σειρά έπισόδεια, όπου το κωμικό άγγίζει το έξωφρενισμό, οι δύο άσσοι με τη διεύθυνση του Κολομπιέ κάνουν ζηλευτές κατακτήσεις σ' το παγκόσμιο κινού πο άποητά το γέλιο. Ο Κολομπιέ έργάστηκε μ' εύσυνείδηση και κέφι, κι' αυτό μ' άς κάνει να του συχωρωμέμε άρισμένους χοντροκοπιές και παρεκτροπές στην ταινία του. Οι διάλογοι του Ζανσόν χαριτωμένοι (άν και που και πομ πλατυαστικοί) και, κατά τη συνήθειά του, φορτωμένοι καλαμπούρια. Κοντά στους δύο ήρωες ο Ζύλ Μπερρύ με το αιώσιο μπριό και την έκφραστική χειρονομία, κι' η Λιζέτ Λανβέρ με το συμπαθητικό παίξιμο. Η Νίτα Ράγια δέν έχει παρά ένα μικρό κι' άχρομο ρόλο.

Ο Φερναντέλ συνεχίζει με τους «Βασιλείς του Σπόρ» τις νίκες του. Ο Ραϊμού δέν είναι άκόμα όσο του άξιζει γνωστός έδώ. Κι' ο δυο όμοις μαζί σημειώνουν αξιόλογο έπιτυχία στην πρώτη κοινή του ταινία.

Μάριος Σύλλας

Παραγωγή «Itala Film»

ΓΚΙΟΥΖΕΠΕ ΒΕΡΝΤΙ (Giuseppe Verdi)

Όμιλοῦσα Ιταλιστι Προεβλήθη συγχρόνως σ' τον «Κρόνο» και «Σπλέντιτ» Έκμετάλλευσις: Έλλην. Κινημ. Ένώσεως.

Ο Ντίτερλε με τον «Παστέρ», το «Λευκό άγγελό» και το «Ζολά» άνοιξε ένα δρόμο που τόν θεωρούσαμε άδιάβατο: την κινηματογραφική βιογραφία. Δύσκολο είδος, άγάριστο. Εκείνος με την πνοή και την δυναμική του—και με ήθοποιους έξαιρετικούς—κατόρθωσε να νικήση απ' όλες τις πλευρές. Οι Ιταλοί διαθέτοντας κίολας περιφημη στούντιο—και

μόνο—θέλησαν να τόν μιμηθούν. "Άρχισαν μιά σειρά ιστορικών φιλμ με πρώτον το «Σκιπίωνα». Τώρα έρχεται ο «Βέρντι». Τόν σκηνοθέτη και πάλι ο Κάρμινε Γκαλλόνε, ο μόνος υπνολογισμικός σκηνοθέτης της 'Ιταλίας. Και πρέπει να του αναγνωρίσουμε απ' την αρχή ότι εδώ—ίσως γιατί η ταινία του δεν έχει άπώτερος πολιτικούς σκοπούς—είναι καλύτερος στην ατμόσφαιρα και το χρώμα του έργου. 'Η ρωμαντική εποχή με τα απεθασιμένα αιοθήματα και τους υπομονετικούς πόνους ξαναζεί στο «Βέρντι». 'Ακόμα—κι' ήταν φυσικό αφού πρόκειται για Ιταλική ταινία—το μουσικό μέρος είναι άψογο και άφθονο τόσο. Αυτό είναι κι' η καταστροφή της ταινίας. 'Ο σκηνοθέτης έπρεπε απ' τη μιά μεριά να περιλάβει τη ζωή του μουσουργού με τους αγώνες, τις περιπέτειες, τις πατριωτικές εξάρσεις, τις νίκες και τις ήττες, τους έρωτες ακόμα, κι' απ' την άλλη την πλουσιότητα μελοδραματικής παραγωγή του. Πώς να τα βολέψει; Βρήκε την απλούστερη κι' εμπορικώτερη λύση: Τα θυσίασε όλα στο μελοδραμα και τόν έρωτα—ατά χειρότερα δηλ. στοιχεία για μιά βιογραφία. Δέ δείχνει ούτε την πατριωτική μορφή του μεγάλου συνθέτη, ούτε την τραχεία εξέλιξη του—στο φιλμ συντελείται απ' τη μιά στιγμή στην άλλη—'. Περιορίζεται μονάχα σε τρεις γλυκοκύριους έρωτες και σε άπειρες μουσικές παρεμβολές; Τ' άλλα γεγονότα της ζωής του δείχνονται έπεισοδικά και σπασμωδικά και φαίνονται άνα ξεχαρβάλατα. Φταίει όμως και το ντόπιο κουτούρομα της ταινίας, γιατί σκηνές και ρόλοι ακόμα δλόκληρη—της μητέρας του Βέρντι, του Μπαλζάκ—έξαφανίστηκαν. Ήταν δηλ. στραβά το κλίμα... Φυσικά με τις άλλες πάλληλες μελοδραματικές εκτελέσεις ο ρυθμός πάει περίπατο. Κι' ύστερα βρισκουμε κι' εδώ πομπώδεις ρητορείες, μιά κάποια προσπάθεια για φτηνή συγκίνηση, μιά γενική παραχώρηση στις έμπορικές αξιώσεις της ταινίας.

'Ο Φόσκο Τζιατσέτι λογαριάζεται απ' τους καλύτερους Ιταλούς ήθοποιούς. Κρίνοντας τον απ' τόν «Βέρντι» δέν τόν βρισκό περιφημο. 'Αβουλο κι' άχρωμο μάς τόν παρουσίασε. Χωρίς πνοή, χωρίς φλόγα. 'Η Γκαμπιό Μορλαί έπιβεβαιώνει την θλιβερή κατάπιση της. Στερήθηκε κάθε δροσιά και κάθε νιότη. 'Ο 'Ανρϋ Ρολλάν, ο Πιέρ Μπρασσέρ, ο Μπ. Τζίλι κι' η Μορία Τσεμπιότι σέ παροδικούς ρόλους—ετυχώς!—Κι' η Μ. Ζακομπίνι πού μάς υποσχέθηκαν! άδικα άγωνίστηκα να τή βρω, καθώς και τόν Γκ. Γκαμπριό. 'Αθάνατο έλληνικό «ντεκουπάς».

Οι δακρύβροχοι έρωτες του Βέρντι κι' οι αξιόλογες αληθινά μελωδίες του στάθηκαν για τόν άθηναϊκό κοινό μεγάλοι μαγνήτης. Το ίδιο, φυσικά, και για τούς άπανταχού φίλους της μουσικής, τών ρωμαντισμών και τών δακρύνων. **Μάριος Σύλλας**

Παραγωγή: Marquis

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ (L'homme du jour)

'Ομιλούσα γαλλιστί Προεβλήθη στο «Αττικόν»
'Εκμετάλλουσας: Α. Ε. «Ανζερβός»

Θύμα μιάς τύχης παλαβής (άφου ή τύχη βρίσκεται στο πρόσωπο μιάς έξαλλης άρτιστας) ο Αντρέ Μπουλάρ γίνεται, με τη σκανδαλοθηρική δημοσιογραφική μανία και τη χαζή εδπιστασία του πόνθους, «άνθρωπος της ημέρας». Πιστεύει τόν εκτό τ' αμυγλίγο παιδί της τύχης κι' όνειρεύεται δόξες κι' επιτυχίες στη σκηνή ή στο μιούζικ-χάλ. 'Η άνα λήθη όμως πραγματικότητα, τόν αναγαυρνόει στην άπλη, μέτρια ζωή του με τις μικρές άπολαύσεις και τις άκόμμαντες χαρές. 'Οπως όλα τά φιλμ του Η βιβλιέ κάτι θέλει να πη: Για τις άμετρες φιλοδοξίες; πού

μάς κάνουν ν' αφήνουμε τη σύγουρη πραγματικότητα κυνηγώντας τρελλά κι' άβέβαια όνειρα. 'Οχι πως άποκηρύσσει κάθε τάση άνοδος. Φτάνει να μη ζητάς πάρα πολλά και παράλογα για να πετύχης, λέει... Θά προτιμούσα μ' όλ' αυτά να λείπαι να κηρύσσεται κι' οι διδαχές από ένα εύθυμο έργο. 'Ακόμα σατυρίζει (από σενάριο είναι του γνωστού μας κι' απ' το «Ατμόπλοιο Τενάσιου» Σ. Βιλντράκ και του Σπάκ) την τυραννία και τις διαφισμιστικές ήλιθιότητες τών «στάρ», τη μαϊα της «σκηνής» πού κατέχει τόν κοσμάκη, την άστάθεια τών πλήθους κι' άλλα πολλά. 'Ο διάλογος είναι συχνά χαριτωμένος. 'Αλλά ο Ντυβιγιέ δέν είναι ο άνθρωπος του εύθυμου φιλμ. 'Η ταινία του έχει νόστιμες σκηνές κι' έξυπνα ερρήματα, έχει λεπτομέρειες αξιόλογες αλλά της λείπει κάτι: ο ρυθμός και το μπριό πού θά ένοηχίστρωνε τόν σύνολο, ο ρυθμός πού θά της έδινε ένας Λιούμπις. Ποτισμένος απ' το σοβαρό φιλμ ο Ντυβιγιέ δέν έχει τη σβελλάδα της χαρούμενης ταινίας.

'Ο Μωρίς Σεβαλιέ, ίσως όχι στο ύψος άλλων του ταινιών, αλλά πάντα κεφάτος, χαριτωμένος και μοναδικός, άδιαφιλοκίητα μοναδικός κυρίαρχος της παριζιάνικης—μάγκικης κι' αίσθηματικής μαζί—καν-τσονέτας. Τα «Yad'la joie», «Ma romme», «Mon vieux Paris» είναι έπαγγελίες χαράς. Μπορεί άλλοι να τραγουδάνε όσο γλυκά θέλουν. Αυτός τραγουδάει «έξυπνα». Είναι ο Ποριζιάνος, ο άστερευτας, ο άνεξάντλητος άλήτης τού κεφιού 'Η 'Ελβίρα Ποπέσκο πάντα υπερβολική—ήταν κι' ο ρόλος—κι' ο 'Αλξερ πάντα αξιόλογος. 'Η Ζοζέτ Νταϊ συμπαθητικά. 'Αλλά τι χρειαζόταν ο ξεκρεμάστος ρόλος της Ρενέ Ντεβιλγιέρ (τόσο καλής, ωστόσο);

'Ο Σεβαλιέ δέν παύει—και τ' αξίζει—να είναι ο άγαπημένος όλου τού κόσμου. Οι άθνηται δέν τόν λησμονήσαν και ή όχι τόσο φρέσκια, ταινία του σημείωσε πολλήν έπιτυχία, πού άσχη βέβαια εξακολούθησε και στις επόμενες προβολές της.

Μάριος Σύλλας

Παραγωγή R. Eichberg

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΙΝΔΟΥ

(Das indische Grabmal)

'Ομιλούσα γερμανιστί Προεβλήθη στο «Παλλάς» και «Πάνθεον»
'Εκμετάλλουσας Α. Ε. «Ανζερβός»

Δύση κι' ανατολή. 'Ινδίες κι' Εύρωπη, μουσικοπάθεια και πρωτογονισμός και πάθη και προλήψεις συγκρούονται στην ταινία τούτη τού Eichberg, γυρω από άναριθμητά έπεισοδία κι' άνεξάντλητες περιπέτειες (σκοτωμοί, μιση, κροκοδείλιοι, μυστήρια, έπαναστάσεις και πάλι λένοντας) και δέν άποβλέπει παρά στη δημιουργία λοχυρών-και λίγο χαμηλών-συγκινήσεων στο κοινό. Την υπόθεση δέ θά τη συζητήσω. 'Ο Eichberg μ' αούτη σκόπευε να φτιάση ένα μεγάλο έμπορικό φιλμ. Το πέτυχε άναμφισβήτητα. 'Αν σταματούσε εκεί θάταν σκηνοθέτης της ρουτίνας. 'Αλλά σάν άνθρωπος πούχει κάποια παράδοση πίσω του, βάλθηκε να πλουτίση την ταινία του με πινάκες ώραιότητας. 'Ετσι μ' άφορμή τις ταλαιπωρίες τών πολύπλοκων ήρώων του και πέρα απ' αυτές, άπολαμβάνουμε ένα έξαιρετο documentaire της άυπόταχτης Ινδιάνικης φύσης, της μουσικοπάθους Ινδιάνικης ζωής της μεγαλόπρεπης και πολύ φορτικής Ινδιάνικης καλλιτεχνίας. 'Η όργιαστική θλάστηση, ο ζωηρός μόχθος τού Ινδού, τά μυικά παλάτια με δοντανεμένους τούς θησαυρούς τού 'Αλαδίνου όλ' αυτά, γυρισμένα (με τη βοήθεια Ινδών μαχαργιάδων) σε μιά σειρά εικόνες έξαιρετικής διαφάνειας, κάνουν ίσως τόν ρυθμό της ταινίας να σκοντάφτη λίγο, μά της δίνουν τόνο ποιήσης κι' άτιμωσφαιρα ζωηρότητα γραμματισμένη. 'Ο Eichberg έχει

τη μανία τών πλούσιων ντεκόρ κι' εδώ είχε όλη την ευκαιρία να όργιάση. Τ' άποτέλεσμα είν' έντυπωσιακότατο: Σπάνια είδαμε σκηνικά τόσο έπιβλητικά και τόσο μεγαλόπρεπα. Προσθέστε μιά αξιόλογη κίνηση πλήθους, μερικές σκηνές δυναμικής δράσης, τó ξαίρετο Ινδιάνικο μπαλέτο Μπενάκα σε μερικές θαυμάσιες εκτελέσεις και μιά συντονισμένη με τη δράση και τόν τόπο μουσική και θά ήθελες να τ' άτάφος» στά χείρια τού Eichberg από λαϊκή περιπέτεια γίνεται ταινία αξία να σταθή σε κάποιο αίσθηματικό έπίπεδο.

'Η ήθοποιία στάθηκε στο πλαίσιο τού είδους τού φιλμ. 'Οποσδήποτε στο δεύτερο μέρος όλοι οι εκτελεστές παρουσιάσθηκαν με βελτιωμένη και πιο μετρομημένη ήθοποιία. 'Η Λά Γιόνα είναι ώραιότατη γυναίκα και σπάνια χορευτρια ο χορός της στά πόδια τού Βούδδα στο «Κρυστάλ Παλάς» είναι μιά μοναδική δημιουργία αλλά μέτρια ήθοποιός. 'Η Κίτυ Γιάντσεν στάθηκε με περισσότερο έπιτυχία. 'Ο Φρίτες βάν Ντόγκεν πολύ μαρμαρένιος, κι' ο Αλεξ. Γκόλινγκ κι' ο Γκ. Ντσηλ υπερβολικοί. 'Ο άεικίνητος Τέο Λίνγκεν έδωσε έναν κωμικό τόνο στην ταινία, άραρηάτι στο μακρότατη σειρά τών δυστυχιών, τών άγωνιών και τών βασάνων.

'Ο «Τάφος τού 'Ινδού», άν και χωρισμένος σε δύο έποχές, σημείωσε με τη συναρπαστική του δράση, έπιτυχία έξαιρετική στην προβολή του εδώ. Είναι, όπως τόν τόνισα, έργο έξαιρετικής έμπορικότητας, πρωορισμένο να συναντήσει θερμάτα υποδοχή σ' όποιαδήποτε όδον προβλήθη.

Μάριος Σύλλας

Παραγωγή «Columbia»

ΟΤΑΝ Η ΚΑΡΔΙΑ ΚΤΥΠΑ

(When you're in love)

'Ομιλούσα γαλλιστί Προεβλήθη στο «Ορφέα»
dubbing
'Εκμετάλλουσας: Α. Ε. «Ανζερβός»

Οι έχθροι τών μουσικών φιλμς δέν έχουν παρά να δούν τó έργον «Όταν ή καρδιά κτυπά» για ν' αλλάξουν γνώμη. 'Οσοι βρισκουν ότι τα τραγούδια πού παρεμβάλλονται χωρίς λόγο και αΐτια στις διάφορες φιλμοπερέτες και φιλμότερες έχουν ως μόνον άποτέλεσμα να καταστρέφουν τόν στρατό ρυθμό, να μειώνουν την άληθοφάνεια και να κουράζουν άκόμη τόν θεατή, θά πεισθούν, παρακολουθώντας τó χαριτωμένο έργο τού Ρίσκι, ότι μπορούν να λειψουν όλα αυτά τά μειονεκτήματα μ' ένα καλό σενάριο και μιά έπιτήδεια παρένθεση τών τραγούδιών. Το «Όταν ή καρδιά κτυπά» είναι μιά χαριτωμένη και έξυπνη σατυρική κομεντί, πού για την πατρότητα της θά υπέγραψαν χωρίς ντροπή ένας Λιούμπιτς ή ένας Κάπρα. Το φιλμ ξεκινά μ' ένα διαβλολεμένο μπριό για νά τó διατηρήση άμείωτο (έκτός μερικων σκηνών όχι άπολύτως έπιτυχώς έμπνεύσεως πού παρεμβάλλονται περί τά μέσα τού έργου) έως τó τέλος. 'Από τά διάφορα εύρηματα πού να πρωτοαναφέρουμε: Το σκίτσο τού μπάρμπα, την πρώτη συνάντησι τού ζωγράφου με την πριμαντόνα, τόν καυγά στο καμαρέ, την σκηνή τών φυλακών, τó τραγούδι με τά παιδιά ή τή σερενάτα στο δάσος με τόν πρωτότυπο άκροατήριον; Το χιούμορ, τó πνεύμα και τó κέφι όργιασίου.

Πρωταγωνιστούν ή Γκρέις Μούρ και ο Γκάρυ Γκράντ. 'Η πρώτη, της οποίας ή εξέλιξη είναι κατανόηση, εκτός από την φωνή της, πού είναι από τις περιφημότερες τού κόσμου, δείχνει κι' ένα ταλέντο κομεντιέν αξιοπρόσεκτο. Παίζει τόν ρόλο της με κατανόηση, έκφραστικότητα και μπριό όχι συνθηματικό. 'Οσο για τόν Γκάρυ Γκράντ βρισκείται πιά σε πλήρη ώριμότητα. 'Από καιρό άναζητούν τόν εαυτόν

του αλλά με τόν σημερινόν του ρόλον άνακαλύπτει την προσφοκότητα του. Στο μέλλον μπορεί κανείς να τόν θεωρή ως τόν νόμιμον άντικαταστάτην τού Γκάρυ Κούπερ.

Μερικά από τά τραγούδια τού Τζέρομ Κέρν άκούονται πολύ ευχάριστα. Σ' αυτό συντελεί άσφαλώς άρκετά και ή φωνή της Γκρέις Μούρ. Περιφημη άκόμη ή εκτέλεσις τών πρόλογου της προσευχής της Τόσκας από την μεγάλη άοιδό.

Γενικά πρόκειται για ένα έπιτυχημένο απ' όλες τις πλευρές φιλμ, πού υπέρηρεσε σε όσους τó παρηκολούθησαν. Μπορεί χωρίς καμμία άμφιβολία να θεωρηθή μαζί με την «Θη γυναίκα τού Κουανοπώγωνος», ως ένα από τά πιο ευχάριστα έργα της έφετείνης περιόδου. **Βίωη Παπαμυχάλης**

Παραγωγή «Warner Bros.»

ΖΕΖΕΜΠΕΛ (Jezembel)

'Ομιλούσα γαλλιστί Προεβλήθη στο «Ορφέα»
dubbing
'Εκμετάλλουσας: Γουώρνερ—Φ. Νάσιοναλ

"Ενα δυνατό φιλμ τού Ουίλλιαμ Ουίλερ, πού θέλγει με την πρωτοτυπία του. 'Η «Ζεζεμπέλ» στηρίζεται κυρίως στον ένδιαφέροντα χαρακτήρα της ήρωίστας του, μιάς έκκεντρικής νέας, σκληρής και ζωίστριας, πού την δαμάζει στο τέλος, αλλά άτυχώς άργά, γι' αυτήν, ή μεγάλη άγάπη. Τόν ρόλον αυτόν, ρόλον δύσκολον, καταβλιπτόν, πού μόνον άμιο καλλιτέχνην δόλης μπορούσαν να στηρίξουν, έρμηνεύει ή Μπέτυ Νταίβις. Με μιά λέξη είναι ύπέρροχη. 'Η μεγάλη άρτίστα παρακάμπτει τις δυσκολίες τού ρόλου με θαυμαστήν δεξιοτεχνία. 'Η προσωπικότης της θριαμβεί για μιά άκόμη φορά. 'Η παρουσία της μεγάλης άρτίστας φυσικόν είναι να έπισκιάσει τούς λοιπούς ήθοποιούς. Δέν μπορεί άτιμωρητέ να ύποσθη κανείς την σύγκριση με την Νταίβις. 'Εν τούτοις όλοι είναι γναστοί και έκλεκτοί ήθοποιοί, όπως ή Μάργκαρετ Νίνσνταιη, ο Χένρυ Φόντα, ο Τζόρτζ Μπρέντ κ. ά.

'Η σκηνοθεσία τού Ουίλερ είναι έξαιρετικά έπιμελημένη. 'Η άτμοσφαιρα άποδίδεται ζωντανά. Αι σκηναι της έπιδημίας τού κίτρινον πυρετού πολύ ρεαλιστικά. 'Ισως μάλιστα περισσότερο από ότι χρειάζεται. Το θέμα αυτό καθ' ύποθετον άνα είναι άρκετά τραγικό ώστε να μην ήταν άπόλυτος διάγκη να δομει όλους έκείνους τούς προσβεβλημένους από την φοβερή νόσο.

Συμπέρασμα: Φιλμ πρωτότυπος, δυνατό, ένδιαφέρον. **Βίωη Παπαμυχάλης**

Παραγωγή «Metro Goldwyn»

ΤΑΡΑΝΤΕΛΛΑ (Tirefly)

'Ομιλούσα άγγλιστί Προεβλήθη στο «Ρέξ»
'Εκμετάλλουσας: Μέτρο φιλμς

'Από την εποχή πού πήγε ή Ζανέτ Μάκ Ντόναλτ στο «Μέτρο» κάθε έργον της είναι και έπιτυχία. Ποιός δέν θυμάται την «Εύθυμη Χίρα» την «Ρόζ μαρί», τó «Σάν Φραγκίσκο», τά «Ρόδα τ' 'Αποίλη»; Άλλα έργα μιά έκλεκτά. Την ίδια παράδοση άκολουθεί και ή «Ταραντέλλα». 'Υπεύθυνος γι' αυτήν είναι ο παλαίμαχος σκηνοθέτης Ρόμπερτ Λεονάρ, στόν όποιον όφείλονται και τά «Ρόδα τ' 'Αποίλη». 'Η «Ταραντέλλα» είναι φιλμ μεγάλης σκηνοθεσίας, με ύπόθεσιν περιπετειώδη και αίσθηματική (ένας μεγάλος

Έρωσ μεταξύ μιας Ισπανίδος κατασκόπου και ενός γάλλου αξιωματικού, επί της εποχής του Ναπολέοντος, παραγεμισμένο όμως με τραγούδια που καταστρέφουν τον σωστό ρυθμό και δίνουν συχνά στο έργο την μορφή μελοδράματος ή και υπερθέατρο.

Από τα διάφορα τραγούδια, που δεν είναι πάντοτε επιτυχούς έμπνευσεως, ξεχωρίζουν την «σερενάτα στο μουλάρη», που είναι χαριτωμένο και ως μουσική και ως εκτέλεσις.

Για την Ζανέτ Μάκ Ντόναλντ δεν έχουμε να πούμε τίποτε νεώτερο. Είναι πάντα η χαριτωμένη ήθοποιός που γνωρίζουμε όλοι. Ο Άλλαν Ιζόνς δεν μάς κάνει να ξεχάσουμε τον Νέλσον Έντνι.

Τό φιλμ κατά την προβολήν του στο «Ρέξ» έση μείωσε σημαντική έπιτυχία και έκράτησε τό πρόγραμμα επί δύο έβδομάδες.

Βίον Παπαμιχάλης

Παραγωγή Α. Daven

Η ΘΥΕΛΛΑ

(L'orage)

Όμιλοσσα γαλλιστί Προεβλήθη στο «Ρέξ» Έκμετάλλευσις Έμμ. Καλόγηρος

Αυτό τό φιλμ είναι Σάρλ Μπουαγιέ 100οιο. Σάρλ Μπουαγιέ όμως τών παλιών καλών ήμερών. Αποδεικνύεται περίτρανα πόσον δικήν ειχα όταν έγραφα σέ προηγούμενο σημειώμά μου διά τόν γάλλον καλλιτέχνην έξ άφορμής του «Πληρωμένου Άετου» νά έγκαταλείψη τόν Νέον Κόσμον και νά έπιστρέψη στήν πατρίδα του άν θέλη νά έπανεύρη τόν έαυτόν του.

Άλλ' άς έλθωμε στήν άνάλυση του φιλμ. Έπάνω σέ μία ιδέα του γνωστού δραματογράφου Άνρ. Μπερνστάιν, ο γάλλος συγγραφέυς Μαρσέλ Άσαρ από τούς καλλιτέρους του σύγχρονου γαλλικού θεάτρου, έγραψε τούς διαλόγους και τό σενάριο. Ο Ζάν Όρικ ήσχολήθη μέ τήν μουσικήν και ο Μάρκ Άλ. Λεγκρέ ανέλαβε τήν γενικήν διεύθυνσιν. Όλα αυτά τά έκλεκτά ονόματα συνεργάστησαν γιά νά τιμήσουν τήν έπιστροφή του Μπουαγιέ στήν Γαλλία.

Φυσικά από μία τέτια συνεργασία δεν μπορούσε παρά νά προκύψη κάτι τό ενδιαφέρον. Έπιφυλάξεις έχομεν, άρκετές μάάλιστα, αλλά γενικά όμιλοσομένο πώς ή «Θυέλλα» είναι ένα φιλμ συναρπαστικό που τιμά τήν γαλλικήν παραγωγήν. Αντίθετα μέ ότι συμβαίνει συνήθως, στήν προκειμένη περίπτωση τό άσθενές σημείο δεν είναι τό σενάριο αλλά ή σκηνοθεσία. Τό σενάριο έχει τήν σφραγίδα μιας πραγματικής δραματικής δημιουργίας. Τά παθήματα τών ήρώων προκαλούν τήν έντονη εκείνη συγκίνησιν, είναι τό κριτήριον γιά ένα έργο μέ τέτοιες διάψεις. Ο τίτλος είναι άλληγορικός: «Θυέλλα», είναι ή μεγάλη άγάπη που γεννιέται γιά μία μόνον φορά και που στή διάβα της παρασύρει τά πάντα. Τό εύτυχημα είναι πώς οί έρμηνευταί του έργου είναι άντάξιοι τών συγγραφέων.

Ο Σάρλ Μπουαγιέ είναι άπ' άρχής μέχρι τέλους ύπέροχος. Δεν έχει καμιά σιτιχη άδυναμία. Έρχεται έγκαίρως νά στερεώσει τήν κλονιζόμενη έπικίνδυνα φήμην του. Άτυχώς τά παθήματα του δεν του γεννούν μαθήματα και ξανάφυγε γιά τήν Αμερική. Ευχόμαστε όταν θα έλθη ή σιτιχη που έξ αντιληφθή τό σφάλμα του νά μην είναι πολύ άργη γιά αυτόν. Άλλά δεν είναι μονάχα ο Μπουαγιέ ή τέροχος. Δίπλα του ύψωνε τό άνάστημα της μιά πιαυτόβγαλη μικρούλα και κατορθώνει όχι μονάχα ά μέ ζημειωθή από τή σύγκρισιν μέ τόν ένδοξον σινι δελφόν της αλλά σέ μερικέσ σιτιχές νά τόν έπισι ίσοσ. Πρόκειται γιά τήν Μισέλ Μοργκάν, τήν δεύτερη έτος κατά σειρά άληθινή άποκάλυψιν (ή πρώτη ει « ή

Κορλν Λισαίρ) του γαλλικού κινηματογράφου. Ένα κράμμα Γκάρμπο και Χέμπερουν. Μιά άρτίστα πνευματική, μέ «σωτερικότητα», μέ προσωπικότητα, μέ πλούσιο ταμπεραμέντο. Έχει πρός τό παρόν ώρισμένες άτέλειες όχι άμεγάλασιν ντιζίνσ καθώς και κάποια άδειότητα και συστολή μπροστά στο φακό) που όταν τίς έξαλείψη, πράγμα που θα συμβή γρήγορα άσφαλώς, θα γίνη άν ύπάρχη δικαιούσιν στήν Τέχνη τών σκιών, μία από τίς καλλίτερες «ντιβες» του παγκοσμίου Κινηματογράφου. Όλες ή σκηνές που έκτυλίσσονται μεταξύ τών δύο αυτών καλλιτεχνών είναι άξιοσημείωτες. Από τήν πρώτη σιτιχη της συναντήσεως των μέχρι τήν τελευταία, τήν τόσον βαθεία συγκινητική στήν άπλοτήτα της σκηνή της αυτοκτονίας της Μοργκάν. Από τούς άλλους ήθοποιούς κατορθώνει νά έπιπλεύσθ ό τόνον πρωσοπικός Ζάν Λουί Μπαρδ.

Τό τεχνικό μέρος του φιλμ όχι άμπετο. Ίδιαιτέρας ύστερεί στο ύπεκονατό και στο μοντάρισμα.

Συμπέρασμα: Δράμα δυνατό, συναρπαστικό, μέ θαυμαστή έρμηνεία, ίδίως έκ μέρους τών πρωταγωνιστών. Τό φιλμ συνιδάζει παράλληλα και αξιόλογον έμπορικότητα.

Βίον Παπαμιχάλης

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΣ ΜΑΣ

Παρακαλούνται θερμώς πάντες οί άνταποκριταί μας όπως μάς άποστείλωσι τό βραδύτερον μέχρι της 18ης τρέχοντος μηνός τήν κίνησιν τών Κινηματογράφων της πόλεως των ως και πΰσαν άλλην διαφημιστικήν καταχώρησιν, διά νά καταστή δυνατή ή δημοσίευσις των εις τό ύπό έκτύπωσιν Πανηγυρικόν τεύχος του 1939.

Έκ της Διευσεως του «Κινηματ. Άστέρου».

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΝΕΩΣΕΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΟΝ

Χρ. Σιάκας	Ξάνθη	1-11-938	Μέχρι	30-10-939
Α. Ε. Κ. Ε.	Άθήνα	1-12-938		30-11-939
Φεαγέτης και Σια		1-11-938		30-10-939
Ν. Σιμιτάκος		1-12-938		30-11-939
Κ. Σουλίδης		1-12-938		30-11-939
Άδελ. Δημητρόπουλοι		1-12-938		30-11-939
Δημ. Ποντίκης		1-1-1939		30-12-939
Γ. Πετσάκης		1-12-938		30-11-939
Έλλ. Κιν. Ένωσις		1-12-938		30-11-939
Δημ. Γιαννιόπουλος		1-12-938		30-11-939
Κιν. Βρεταία		1-12-938		30-11-939
Άδελ. Πόταγα		1-12-938		30-11-939
Κ. Γαζιούδης		1-12-938		30-11-939
Α. Ζερβός		1-12-938		30-11-939
Αιμ. Ράτζιο		1-12-938		30-11-939

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ οι δμιλοσαι μηχανικαι έγκαταστάσεις και ει οι μηχαναι προβολής, οι λειτουργοσαι ή η ει, τούς Κινηματογράφους «Αλάμπρο» και «Γρι» τών Άθηνών, εις τιμόσ εδκαίριος και μέ ύκολίος πληρωσις.

Πληροφορία: Αιτών. Ζερβίν, Ακοδημίας 51, Άθήνα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ πλήρης μηχανήνα δμιλολιος συστήματο: Pacent μετά μηχανήσ προβολίος Simplex εις τιμήν συμφέρονσαν εις τόν άγοραστήν. Πληροφορία: Παντ. Κουβέλην, Πάριος.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Είς τούς κινηματογράφους της πρωτεύουσής συνεχίζεται ή προβολή έκλεκτών έργων εις βαθμόν μάλιστα τοιούτον ώστε νά καθίσταται προβληματική ή έξεύρεσις ίσαξίων διά τόν υπολειπόμενον χρόνον της περιόδου. Διότι άν υπολογισθ ή παρελθόν χρονικό διάστημα τών δύο μηνών από της έναρξεως της χειμερινής περιόδου μέχρι σήμερα, τά προβληθέντα ήδη έκλεκτά έργα και τό υπολοιπόμενον διάστημα τών πέντε μηνών της τρεχούσης περιόδου, εύλόγως διερωτάται τίς, που θα εύρεθούν τόσαι καλά ταινία πρός προβολήν και ίκανοποίησιν του κοινού, τό όποιον δικαίως κατέστη ήδη άπαιτητικόν συνηθισαν τήν παρακολούθησιν μεγάλων έργων.

Μέ τήν άνωτέρω παρατήρησιν δεν θέλομε νά έπωμεν ότι έξηνηλήθησαν όλα αι καλά ταινία, διότι γνωρίζομεν ότι τοιαύτα ύπάρχουν εις πλείστα γραφεία εκμεταλλεύσεως, αλλά πάντως δεν θα είναι άρκεταί διά νά ίκανοποιηθουν τάς αξιώσεις του κοινού, τό όποιον, μέ τήν άκολουθηθείσαν τακτικήν, της συνεχούς, δηλαδή, προβολής τών μεγάλων έργων, καθίσταται δικαίως πλέον έπαιτητικότερον.

Έλπίζομεν ότι τήν ατήν γνώμην θα έχουν και οί άμέσως ενδιαφερόμενοι και θα φροντίσουν ώστε και τό κοινόν και αυτοί νά ίκανοποιηθουν διά της παρουσιάσεως αξιολύτων έργων. Η παγκόσμιος άλλωστε παραγωγή δεν στερείται τοιούτων, άρκει νά ύπάρχη ή καλή θέλησις.

Κατά τό παρ. είκοσαήμερον προεβλήθησαν εις τούς κεντρικούς κινηματογράφους α' προβολής τών Άθηνών τά κάτωθι έργα, ως έξης:

Ρέξ: 21-27 Νοεμβρίου διά δευτέραν έβδομάδα «Ταραντέλλα», 28-4 Δεκεμβρίου «Θυέλλα» μέ τόν Σάρλ Μπουαγιέ και 5-11 ίδιού τό περίφημον δημούοργημα του πατρός τών μικύ μάουσ Γουόλτ Ντι ανεύ «Η Χιονάτη και οί 7 νάνοι».

Όρφεύς: 21-27 Νοεμβρίου «Ζεζμπελ» μέ τήν Μπαίτι Νταϊβίς 28 4 Δεκεμβρίου «Όταν ή καρδιά κτυπά» και 5-11 ίδιού «Μάρκο Πόλο» μέ τόν Γκάρυ Κούπερ.

Παλλάξ: 21-27 Νοεμβρίου «Ο τάφος του Ινδο» μέ τήν Λά Γιάννα, 28-4 Δεκεμβρίου ή δευτέρα έποχή του έργου «Ο τάφος του Ινδο» και 5-11 ίδιού δλόκληρον τό έργο «Ο τάφος του Ινδο».

Τιτάνια: 21-27 Νοεμβρίου «Αποκλεισμός» μέ τήν Νάνου Κάρολ, 28-4 Δεκεμβρίου «Κατηγορώ» μέ τόν Βικτόρ Φρανσέν και 5-11 ίδιού «Τό ναυτόπουλο».

Πάνθεον: 21-27 Νοεμβρίου «Ο τάφος του Ινδο» ταυτόχρονώσ μέ τό «Παλλάξ», 28-4 Δεκεμβρίου «Ο τάφος του Ινδο» δευτέρα έποχή και 5-11 ίδιού «Γυμό μοντέλλο» μέ τήν Λουίζα Ράινερ.

Σπλέντιτ: 21-27 Νοεμβρίου «Γκασπαρόνε» μέ τήν Μαρίκα Ρέκ, 28 4 Δεκεμβρίου «Κατηγορώ» ταυτόχρονώσ μέ τό «Τιτάνια» και 5-11 ίδιού «Κατηγορώ» διά δευτέραν έβδομάδα.

Ατικόν: 21-27 Νοεμβρίου «Ο άνθρώπος της ήμέρας» μέ τόν Σεβαλλιέ, 28-4 Δεκεμβρίου «Οί βασιλείς τών σπόρ» μέ τόν Φερναντέλ και 5-11 Δεκεμβρίου «Η χιονάτη και οί 7 νάνοι» ταυτόχρονώσ μέ τό Ρέξ.

Κρόνος: 21-27 Νοεμβρίου «Νύχτες Μόσχας» δευτέρα βιζιόν, 28-4 Δεκεμβρίου «Οί βασιλείς τών σπόρ» ταυτόχρονώσ μέ τό «Ατικόν» και 5-11 Δεκεμβρίου «Μάρκο Πόλο» ταυτόχρονώσ μέ τόν «Όρφεά».

Όφρα: 21-27 Νοεμβρίου «Ρομπέν τών δασών» δευτέρα βιζιόν, 28-4 Δεκεμβρίου διά δευτέραν έβδομάδα «Ο Ρομπέν τών δασών» και 5-11 ίδιού «Ζεζμπελ».

Κατά τό παρελθόν δεκαπενθήμερον έπραγματοποιήθησαν υπό τών κεντρικών Κινηματοθεάτρων τών Άθηνών α' προβολής, τά κάτωθι εισιτήρια, ως έξης:

Έβδομάς 14—20 Νοεμβριον 1938

ΠΑΛΛΑΣ «Τερν ψεύδοσ» (Die fromme lüge), Πόλα Νέγκρι,

Δευτέρα	14	Νοεμβρίου	Εισιτήρια	657
Τρίτη	15			2223
Τετάρτη	16			2218
Πέμπτη	17			1981
Παρασκευή	18			1667
Σάββατον	19			2343
Κυριακή	20			3672

Τό όλον 14761

ΟΡΦΕΥΣ «Ο Ρομπέν τών δασών» (Robin Hood), Τρίτη έβδομάς.

Δευτέρα	14	Νοεμβρίου	Εισιτήρια	1656
Τρίτη	15			1699
Τετάρτη	16			1932
Πέμπτη	17			1782
Παρασκευή	18			1593
Σάββατον	19			2488
Κυριακή	20			6838

Τό όλον 17983

Εισιτήρια πραγματοποιηθέντα υπό τού άνωτέρω έργου εις τό αυτό κινηματοθέατρον κατά τās δύο προηγούμενας έβδομάδας 84460

Σύνολον εισιτηρίων 102443

ΡΕΞ «Ταραντέλλα» (Firefly), Ζανέτ Μάκ Ντόναλτ.

Δευτέρα	14	Νοεμβρίου	Εισιτήρια	4407
Τρίτη	15			3659
Τετάρτη	16			3662
Πέμπτη	17			3371
Παρασκευή	18			2520
Σάββατον	19			4226
Κυριακή	20			5935

Τό όλον 28080

ΤΙΤΑΝΙΑ «Κόρμεν» (Carmen), δευτέρα έβδομάς.

Δευτέρα	14	Νοεμβρίου	Εισιτήρια	1244
Τρίτη	15			1507
Τετάρτη	16			1782
Πέμπτη	17			1813
Παρασκευή	18			1786
Σάββατον	19			2428
Κυριακή	20			4417

Τό όλον 14917

Εισιτήρια πραγματοποιηθέντα υπό τού αυτού έργου και εις τόν αυτόν Κινηματογράφον κατά τήν προηγούμενην έβδομάδα. 28018

Σύνολον εισιτηρίων 37985

ΑΤΤΙΚΟΝ «Νύχτες μεγαλουπόλεωσ» (Big City), Λουίζα Ράινερ.

Δευτέρα	14	Νοεμβρίου	Εισιτήρια	1164
Τρίτη	15			991
Τετάρτη	16			889
Πέμπτη	17			929
Παρασκευή	18			820
Σάββατον	19			1088
Κυριακή	20			2027

Τό όλον 7908

του ἀ'ελλφου του» διά μίαν ήμέραν άνεπιτυχώς, «Ταχὺς σάν άστραπή» και «Χάρις μου τήν καρδιά σου»

Ηράκλειον

Πουλακάκη. Προβλήθη τὸ ἔργον «Ὁ ταχυδρόμος τῆς Λυόν» και ἤδη δίδει παραστάσεις ὁ θίασος Οἰκονόμου.

Μινώα. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Σόδομα και Γόμορα» «Ὁ πύργος τῆς Βαβυλῶν», «Χαλίβδινοι ἄνδρες», τὸ ἐπεισοδιακόν «Τὸ φάντασμα τοῦ ἀέρος», «Ἡ μεγάλη θυσία» και «Κοντοτιέρι».

Καβάλλα

Ὀλυμπία. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Πάντα μεθ' τῆν καρδιά μου», «Ἡ ὀγδοή σύζυγος τοῦ κυανοπόωγου», «Υβέτ» και «Τοῦρα, ἡ θεὰ τῆς ζούγκλας».

Λιούσια. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Μαρία Βαλέφσκα», «Γόης 24 καρτιών», «Ὁταν ὁ σύζυγος ταξιδεύει», «Μελωδία ἔρωτος» και «Ὁ πύργος τῆς σιωπῆς».

Τιάνια. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Ὁ λεονάνθ ωπος», «Ὁ βασιλεὺς τοῦ κάμπου», «Ἡ ἐπιστοφὴ τοῦ Τσαντοῦ» εἰς δύο ἐποχάς, «Τὸ σύνθημα τοῦ Ζορρό», «Ὁ τρώμος τῶν κακοποιῶν», «Γραφεῖον ἐξαφανισθέντων προσώπων» και «Μαῦροι δαίμονες» *Γρίμης*

Δράμα

Ἄττικόν. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Ὁταν ὁ σύζυγος ταξιδεύει», «Οἱ ἄσοι τῆς κομπίνας», «Χαμπανέρα», «Ἡ δεσποινὴς μαμά μου», «Τὸ ρομάντζο ἐνὸς ἐστεμμένου» και «Ἡ Καταιγὶς».

Πάνθεον. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Ἡ κατάσκοπος», «Ὁ δρόμος χωρὶς χαρὰ», «Ὀυράνιες μελωδίες», «Υβέτ», και «Παλιότσου».

Λιούσια. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Τὸ κορὴν τοῦ χοροῦ», «Μαροκινὴ βεντέτα», «Ἀσύλληπτη σιὰ», «Νιτσεβό», «Τὰ μυστικά τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης», «Μπροντουαίη μέλοντι», «Ἡ ἱστορία ἐνὸς ἀπόρου νέου», «Ἡ κηδεῖα τοῦ Κεράλ Ἀτατούρκ» και «Ἡ Ζιγκολέτ».

Σέρραι

Κρόνιον. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Τὸ καιδὶ τῆς ζούγκλας», «Μαροκινὴ βεντέτα», «Καταιγὶς», Παρίσι», «Μαρία Βαλέφσκα» και «Κατηγορουμένη ἐγένεθη».

Πάνθεον. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Τυφών», «Μία γυναίκα ἐνας θρόνος», «Πέτρος ὁ μέγας», «Οἱ ἄσοι τῆς κομπίνας», «Στῆς φλόγες τῆς Σαγκάης» και «Ἐνα παράξενο κορίτσι» *Βακιριζῆς*

Κομοτινὴ

Ρέξ. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Μὴ κοιμηθῆς πρὶν σὲ φιλήσω», «Ἀνθρωπος ὑπὸ τὴν γέφυραν», «Ἡ κυρία μετὰς καμελιάς», «Ρώμη Ἐξπρές», «Ὁ Ταρζάν και ἡ θεὰ τῶν δασῶν» «Μαροκινὴ βεντέτα» και «Νύχτες φωτιάς».

Ἄθανασιάδης

Νάουσα

Ὀμόνια. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Ἡ τίγρις τῆς Βεγγάλης», «Νύχτες φωτιάς», «Ταρζάν» και «Μποέμ» με ἐπιτυχίαν.

Τιάνια. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Βισνεζέικα βιολιά», «Κατάχρησις ἐμπιστοσύνης» με μεγάλην ἐπιτυχίαν, «Μὴ κοιμηθῆς πρὶν σὲ φιλήσω» και «Ντάμα Πίκα».

Σαββατόπουλος

Χαλκίς

Κεντρικόν. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Χαμένο ὄνειρο», «Ὁ δρόμος τῆς καρδιάς», «Μόνον γιὰ σένα», «Ρὸξ Μαρί», «Κατάχρησις ἐμπιστοσύνης» και «Κορίτσια πού χάθηκαν».

Παλλάς. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Πέερ Γκόντ», «Ντεντέ», «Τὸ τελευταῖο φυλάκιο», «Τὸ πράσινο φῶς», «Συγματισμένες γυναίκες», «Ὁ κόσμος ἀλλάζει», «Μιτσούκ» και «Κολίν» *Δυκόλ.*

*Τὸ ωροσεχὲς λεῦχος τοῦ «Κινηματογραφικοῦ Ἀστέρου»
δὰ εἶναι ἰδὸ*

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΤΟΥ 1939

θὰ κυκλοφορήσῃ τὰ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

**ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΕΡΟΝ ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ
ΚΑΙ ΜΕ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑΝ ΥΛΗΣ**

Θὰ τιμᾶται τὸ τεῦχος δραχμὰς 50.—

Εἰς τοὺς Συνδρομητὰς θὰ διανεμηθῇ ΔΩΡΕΑΝ.

*Ἄγγελια (Ρεκλάμαι) πρὸς δημοσίευσιν δεκταὶ ἀπὸ σήμερον και μέχρις
τῆς 8ῆς Δεκεμβρίου.*

Σημ. — Αἱ ἀγγελιαὶ θὰ καταλάβουν θέσιν κατὰ σειρὰν προτεραιότητος.

ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΠΡΟΒΟΛΗΣ

**ΜΠΑΟΥΕΡ
E. BAUER**

ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΟΜΙΛΟΥΝΤΟΣ

**ΦΙΛΙΠΣ
PHILIPS**

ΚΑΘΡΕΠΤΑΙ - ΦΑΚΟΙ

**ΜΠΟΥΣ
BUSCH**

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩ ΑΥΤΩΝ

A. E. K. E.

(ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ & ΚΤΗΜΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ)

ΑΘΗΝΑΙ: ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ 10

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Α. ΜΕΝΔΡΙΝΟΣ, ΤΣΙΜΙΣΚΗ 7

ΜΠΕΤΤΥ
ΝΤΑΙΒΙΣ
ΣΤΟ
Ζεμπιέλα
ΤΟ ΑΝΘΟΣ
ΤΩ ΚΑΚΟΥ

‘Η ταινία πού επέβαλε δριςτικῶς στὴν συνείδησιν τοῦ κόσμου τὴν ΜΠΕΤΤΥ ΝΤΑΙΒΙΣ ὡς τὴν μεγαλειτέραν δραματικὴν ἡθοποιὸν τῆς ὀθόνης, ἡ ταινία πού θὰ μείνῃ ἀξέχαστη γιὰ τὴ ρωμαντικὴ τῆς ὑπόθεσι καὶ τὴν μεγαλειώδη σκηνοθεσία τῆς.

“Ένας ἀκόμα θρίαμβος τῆς

WARNER BROS-FIRST NATIONAL FILMS HELLAS A.E.

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 32

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛ. 28-541